
Vědec: Za to, že nás neberou, může Jan Hus

Vědec: Za to, že nás neberou, může Jan Hus

Čeští vědci patří podle mezinárodních statistik mezi nejméně citované výzkumníky v odborných publikacích. »Prostým důvodem, proč nejsme tak citovaní může být i náš handicap v jazyce. Háčky a čárky ve jménech jsou problémem,« myslí si parazitolog Jaroslav Flégr z Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Pokud má pravdu, nese za »neviditelnost« české vědy odpovědnost Jan Hus, který u nás zavedl diakritický pravopis.

* HN: Méně než čeští vědci jsou citovaní už jen Slováci a Poláci. Proč se podle vás neobjevují výzkumy Čechů v odborných časopisech?

Mohou za to zčásti opravdu háčky a čárky, které používáme v češtině. Zvláštěně vypadající jméno je pro zahraniční odborníky i trochu nedůvěryhodné a při citacích mu nevěnují tolik pozornosti. I přesto, že výzkum může být velmi kvalitní.

* HN: To myslíte vážně?

Naprosto, je to jeden z faktorů, který citace významně ovlivňuje. Dokonce si myslím, že vědec, který má ve svém jméně háčky a čárky, tak je o dvacet procent méně citovaný. Když chce někdo v zahraničí citovat českého vědce a nenajde na své klávesnici příslušná písmena, tak raději uvede výzkum někoho jiného. V citacích do odborných časopisů také záleží na tom, jakým písmenem začíná vědcovo jméno. Když je na začátku abecedy, má větší šanci, že se bude na jeho výzkum v publikacích odkazovat. Všimněte si, že více se cituje Darwin než například někdo se jménem na V.

* HN: To ale snad není jediný důvod, proč se naši vědci na stránkách časopisů objevují tak málo.

Je to souhra několika faktorů. Určitě do nich patří izolovanost z dob minulých za komunistického režimu, kdy jsme od světové vědy byli naprosto odříznuti. Musíme dohánět náskok, i sedmnáct let je stále relativně krátká doba. Vytvořit si kontakty. Věda je založena na důvěře. A i finance jsou bariérou. Jinde se do vědy vkládá i stokrát víc než u nás.